

reclangĕre. *uerb. intr.* ETYM re, clangere. [FREQ minima 1 ^{indiciu} 0,06 /d.c.m.] ¶ *resonare uel fremitu facere - resonare o retumbar* [HYPER sonare] 390 AMM 17.7.4. quoniam adcliuitate collium aedes pleraeque deuehebantur, aliae super alias concidebant reclangentibus cunctis sonitu ruinarum inmenso.